

Tema: Film

Leder
Konkurrence
Et lykkeligt liv
En kulturinstitution er en erhvervsvirksomhed
Fakta
Synspunkt - om affald de forkerte steder
FO ==> NETOP
Verdensbilleder: Guldsmedgade - Hollywood
FO møder FU
Æbleopskrift
Sommerens kurser

Leder - Folkeoplysningens fornemmelse for kultur

Dette nummer af bladet Nicolai handler om forbindelsen mellem folkeoplysningen og kulturlivet, især på filmområdet denne gang. Folkeoplysningen er og har altid været kulturbærende og vi følger det med stor interesse, når f.eks. Cityforeningen i Århus, dvs. byens erhvervsliv, laver kulturevents med temaet film og musicals til "Verdensbilleder", som afholdes i hele byen 4. juni. Her kan vi som folkeoplysningsforbund være med og byde på smagsprøver på f.eks. tango, salsa, afrikansk dans, musicalmusik, sang - alt sammen fra vores daglige arbejde med aftenskoleundervisning og foredragsvirksomhed.

Netop i dette aktuelle tilfælde med Cityforeningens initiativ sker der faktisk en broforlængelse, så der også skabes en forbindelse mellem folkeoplysning og erhvervslivet med kulturen som en fællesnævner eller bropille om man vil. Samtidig kan daghøjskolen Gimle være et led i fødekæden til kulturlivet og især Filmbyen via sin filmlinje "Potemkin", der selv skriver, instruerer, indspiller, producerer og klipper sine film. Vi håber og drømmer om at folkeoplysningen ikke bare er en fødekæde til kulturlivet, men også selv kan være en aktiv part i det kulturelle vækstlag i Århus. Denne opfattelse af sammenhæng mellem folkeoplysning og kultur er både Folkeoplysningssamvirket og mange politikere enige i. F.eks. har Jacob Bundsgaard Johansen, Politisk ordfører (S) Århus Byråd udtalt følgende til Nicolai: "Hvis vi i fremtiden skal kunne udklække kunstnere i Århus, så kan man ikke komme uden om folkeoplysningen. Vi skal sikre, at der er mulighed for at prøve ideer af."

Konkurrence

Deltag i konkurrencen og vind et gavekort til en middag

Hvis du svarer rigtigt på spørgsmålene, har du chancen for at vinde et gavekort til en

dansk middag hos Restaurant Benny's i Guldsmedgade.

1. Hvad hedder lederen af Gimles filmlinje, Potemkin?
2. Da Århus var Hollywood spillede denne gade en stor rolle. Hvilken gade er der tale om?
3. Hvad er Filmby Århus' adresse?

Svar sendes/afleveres til FO-Århus, Guldsmedgade 25, 8100 Århus C.

Du kan også sende dit svar på e-mail: nicolai@fo-aarhus.dk. Husk at sende navn og adresse med.

Send din besvarelse inden 1. juni.

Et Lykkeligt Liv

Af Dan Brock

En rude smadres. En person i kørestol bevæger sig besværet rundt i et mørkt hus. Han skynder sig ud, da han hører lyden af en bildør der smækker. Det er optakten til filmen "Et Lykkeligt Liv".

Vi erfarer senere, at det er Krøyer, der er brudt ind for at installere et web cam hos David. David bor sammen med sin mor, der er forstander på den institution, som Krøyer bor på. David arbejder tillige som hjælper på institutionen.

Gennem Krøyers overvågning af David opdager vi at Davids forhold til moderen og broderen er temmelig anstrengt. Det antydes også at han har vanskeligt ved at håndtere forholdet til kollegaen, Chris, som efter broderens iagttagelser er forelsket i David. Hun arbejder også som hjælper for Krøyer og er den person der viser forståelse og sympati for Krøyer. Det kommer bedst til udtryk, i vel nok filmens mest overbevisende scene, hvor Krøyer spørger om, hvorfor man græder. Hvertil hun svarer, at det er når man har ondt, og måske ondt i livet. Et lille centralt afsnit, der viser en inderlighed, hvor især Christina D. Christensens skuespil får os til at komme tættere på Krøyers kamp for et lykkeligt liv. En dag afslører Krøyer overfor David at han har overvåget ham og set ham græde. David reagerer med vrede og hævner sig ved at ydmyge Krøyer foran de andre beboere. Krøyer får dagen efter fortalt David at grunden til at han ser på ham gennem sit web cam er, at han elsker ham. De tager senere på tur sammen. Atter afslører Krøyer at have overtrådt alle moralske og etiske regler ved at have skjult breve sendt til David fra faderen i misforstået medlidenhed. Igen reagerer David med vrede og senere ved total ydmygelse af den forelskede og meget sårbare Krøyer. Afslutningen skal ikke røbes her.

Der er gennem filmen flere passager med utrolig flotte, stemningsfulde og rolige billeder, der giver mulighed for at koncentrere sig om historien. Desværre lever historien ikke op til billederne. Det er som om, at der er for mange historier der skal fortælles. Der er en fortælling om en, måske to unge mænds opdagelse og erkendelse af sin seksualitet. Der er en historie om ensomhed og higen efter accept og kærlighed. Og der er muligvis et

ønske om at fortælle, at uanset om en person er handicappet eller ej, så har alle hver deres problemer at slås med. Det er alt for meget. Der kommer ingen slutning på alle historierne.

Til trods for at Krøyer er personen, der er en aktiv katalysator for Davids udvikling og selverkendelse. Og til trods for at han er den, der tager initiativ til at vise sine følelser. Og til trods for at han selv behersker at opsætte web cam og computer, så bliver han alligevel fremstillet som en mindre intelligent og enfoldig person. Dette er særlig udpræget da han i sin kørestol, udstyret med en stor klokke, kører rundt på institutionens parkeringsplads og råber: "Vi skal på tur. Vi skal på tur". Det er ærgerligt, fordi det er med til at fastholde nogle af de fordomme, der eksisterer om fysisk handicappede. At de er mindre bemidlede. At de er stakler, vi skal få medlidenhed med. Og det er medvirkende til at Krøyer bliver utroværdig.

Det er tydeligt, at Thomas M. Fuglsbjerg, der spiller Krøyer, har gjort grundige studier i hvordan bevægelserne kan være for en person med spasticitet, og rammer ind imellem godt, men det er vanskeligt at leve op til "den ægte vare"
Jacob Betzer, der spiller David leverer gode præstationer i de stille scener, som da han på turen fortæller om sin far.

Filmen er blevet til i et projekt, der skulle give mulighed for deltagerne at udforske og prøve kræfter med det svære filmmædie. Et Lykkeligt Liv viser, at det er et særdeles vanskeligt medie at beherske.

En kulturinstitution er en erhvervsvirksomhed

Af Henriette Corvinus Andersen

Filmby Århus er med til at fastholde folk indenfor underholdningsbranchen i Århus-området.

På en vejrmæssig broget mandag eftermiddag i april har vi fundet vej til Århus Filmby. Nu med egen adresse, nemlig Filmbyen 23. Dele af området fremtræder stadig som en stor byggeplads, men de gamle turbinehaller står færdige og er blevet fantastisk flotte. Vi skal besøge Søren Poulsen, som er manager for den filmfaglige del af Filmbyen. "Vi" er Sune Liltorp, projektleder på Potemkin, et filmprojekt og daghøjskoleforløb på FO's daghøjskole Gimle, og undertegnede, Nicolais nysgerrige journalist. Når nu temaet for dette nr. er film, må Filmbyen være det mest oplagte sted at besøge. At Sune er blevet inviteret med, er som en sikring af, at de "rigtige" spørgsmål bliver stillet i denne sammenhæng. Det virker nærmest som David, der skal møde Goliat, men det viser sig, at rollerne ikke er så skarpt opdelt i det århusianske filmmiljø, når det kommer til stykket.

Den Vestdanske Filmpulje – midler og formål

Den Vestdanske Filmpulje er en del af grundlaget for, at Filmbyen løber rundt økonomisk. "I den Vestdanske Filmpulje er der dels nogle penge, dels noget studiekapacitet, man kan dele ud af. Når man finder et værdigt trængende projekt, som vurderes at have en vis kunstnerisk kvalitet, og en erhvervmæssig regional betydning, kan det få støtte, hvis vi har de fornødne midler og ressourcer. Dvs. når man søger den Vestdanske Filmpulje kan

man søge om penge til at gennemføre udviklingsarbejde, typisk noget med at raffinere et manuskript, lave noget research eller nogle prøveoptagelser, som er med til at vise, at det givne projekt er relevant. Men man kan også søge penge til produktion", fortæller Søren Poulsen. I forbindelse med det hører også penge til studier, og på den måde er en del af studiekapaciteten gratis med forventning om, at det fører til arbejde og kompetenceudvikling i området. Der er altså tale om to former for støtte: en til udvikling og en til filmproduktion.

Projekter med kompetenceaftryk

De økonomiske midler i den Vestdanske Filmpulje forvaltes af en gruppe, som udover Søren Poulsen, som er filmfaglig rådgiver, består af en kunstnerisk konsulent og en sekretær. De tre vurderer sammen de forskellige aspekter af et projekt, og hvem der er kvalificerede til at få støtte. "Og der er stor forskel på, om vi giver produktions- eller udviklingsstøtte – til det første skal der i projektet ligge overbevisende økonomiske betingelser for bæredygtighed, hvorimod vi med det andet har flere små skud i bøssen, hvor man kan tåle, at færre rammer plet", fortæller Søren Poulsen. "Vi går selvfølgelig efter at lave nogle ordentlige projekter, noget, som folk gider se og som har en kvalitet, og det er jo ikke nødvendigvis det samme. Omkring det regionale lægger vi vægt på, hvor mange kompetenceaftryk projektet vil give, altså f.eks. hvor mange vil blive dygtigere og klogere af at et projekt "ruller", for det er vigtigt for os, at der vil blive brugt penge på at bidrage til opbygningen af et produktionsressourcecenter i Århus. Dvs. vi kigger i budgettet efter, hvor mange filmarbejdere, skuespillere, statister, filmstudier, produktionsudstyr m.v. kommer fra regionen, og hvor mange penge, der vil blive brugt på det. Man kan kalde det en kvalificeret regional omsætning. De forskellige tal spiller ind på, hvor meget vi gerne vil give. Om vi så kan, er en anden sag", fortæller Søren Poulsen.

Catch 22 - eller den danske version: hønen og ægget

"I løbet af de godt 9 mdr. og to ansøgningsrunder, jeg har været med, har vi set, at der kommer flere og flere kvalificerede projekter, også i spillefilmskategorien, som er tunge at løfte. Der er 5½ million kr. i puljen, hvoraf den ene er til filmstudier, og det er jo ingen bondegård. Men filmpuljen har en betydning, når budgetterne skal nå sammen og det betyder, at vi synes, vi kan gøre noget godt for de filmproduktioner, vi går ind i. Men det betyder også, at de skal gøre noget godt for os, og det er dybest set, at vi skal sikre, at regionen får noget ud af det, at nogle lærer noget, nogle kommer i arbejde, at studierne får en omsætning på filmen, og selvfølgelig skal der også sælges noget bagerbrød, og ligges i nogle hotelsenge", siger Søren Poulsen. For Filmbyen er det vigtigt at få en volumen i produktionen, så folk begynder at kunne se, at de måske kan leve af det. Billedligt kan man sige, at det handler om at få et 1. divisionshold op i superligaen blandt de bedste. "Hvis ikke vi gør det, får vi heller ikke de dygtigste "spillere" med på holdet herovre. Og hvis vi skal have de dygtigste folk, skal vi have en volumen. Hvis vi skal have en volumen, skal vi også have de dygtigste folk. Altså for at have A må vi have B og omvendt, og det er i den "Catch 22", det er nødvendigt at putte nogle midler for at sætte lokomotivet i gang. Det kan godt rulle af sig selv, når det er i gang, men det skal skubbes i gang", siger Søren Poulsen. I år er filmbyen ved at være klar med rammerne, og i 2005, som bliver første driftsår, mener Søren Poulsen, at man uden de store vanskeligheder vil kunne tiltrække 5 danske spillefilm. "Vi skal selvfølgelig tage hensyn til filmenes rammer og indhold, men der er ingen tvivl om, at vi nemt vil kunne sætte det i gang. Og det vil jo give nogle personer udsigt til 2-3 jobs, som igen måske vil få dem til at overveje bosætte

sig her i Århus i et stykke tid", siger han.

Aftryk og spor for andre

Et af kritikpunkterne, der kom frem inden Filmbyen startede op, var at der måske kunne være brugt mindre på bygningerne og mere på produktionerne. "Det har flere brugt som argument fra filmbranchens perspektiv, hvor mange tænker, at penge er penge. Og hvis man ikke havde bygget Storebæltsbroen, kunne pengene måske også være brugt på nogle sjovere ting, men de penge vi snakker om her, har en helt anden logik. Pengene er investeret i Filmbyen for at få en rentabel forretning til at løbe rundt på sigt", siger Søren Poulsen. Og det er en beslutning, byrådet har taget i sammenhæng med Århus Kommunes erhvervs- og kulturpolitik. Ønsket er at fastholde og forankre folk og midler bag produktionerne i lokalområdet, i stedet for at bygge på en form for daglejer grundlag, hvor folk kommer for en kort periode og tager hjem igen, når produktionsperioden er slut. "Vi ønsker, at der skal være et aftryk af positiv art, og ikke kun, at der bare bliver samlet for en million kr. boner sammen, så man kan se, at pengene eller dele af støtten er brugt på bagere eller hoteller her i byen. Man kan lige så godt vænne sig til at tænke anderledes: en kulturinstitution er en erhvervsvirksomhed". Det er godt, at bageren kan holdes i gang, men det øger ikke noget for erhvervssiden af filmproduktion, som kommunen ønsker.

Talentpleje og -udvikling

Filmby Århus retter sig primært mod det professionelle filmmiljø, men sporene derfra bruges som afsæt for byens vækstlag og talentmasse indenfor film. "Det er meget vigtigt at være opmærksom på, hvordan man plejer områdets talenter. Vi deler kagen lidt med Århus Filmværksted, som gennem mange år har oparbejdet en spidskompetence ved at tage sig af de første x-antal trin på talentudviklingsstigen. Hos dem kan man komme ind fra gaden med en god idé, og få opbakning til at realisere den. Men de er også så ambitiøse, at de tager et skridt ind i det semiprofessionelle grænseland, som er befolket af nogle fra vækstlaget med et særligt talent eller en særlig god ide. De bevæger sig lejlighedsvist ind blandt de semiprofessionelle med et enkelt projekt. Men der skal samles op, hvis det skal lykkes at dyrke nye talenter. Og der må ikke mangle fire trin på talentudviklingsstigen, for så bliver mange stående der, og enten giver de op eller tager et andet sted hen. Så det er en fælles opgave for Århus Filmværksted og os at sørge for, at der er trin fornuftigt distribueret ud over stigen længde", fortæller Søren Poulsen. Han mener, at det er vigtigt, at der ikke kun er arbejde, men også læringsmæssige udfordringer til folk, der allerede kan en masse og lever af det, for ellers kommer de ikke i super ligaen. "Og det handler både om inspiration, workshops og netværksarbejde, hvor de møder folk, der kan være med til at give et skub i den rigtige retning", fortæller han. "Samtidig er det også vigtigt at vise, at Filmby Århus ikke er "hard to get". Dørene står åbne, for nogle skal bruge faciliteterne, og vi har brug for feedback på, hvordan studierne er at arbejde i, bl.a. til opbygningen af en vidensbank om aktiviteter begge veje. Dels har vi brug for et register over filmarbejde og dels skal vi have beskrevet de forskellige lommer, hvor der foregår filmrelateret arbejde, så det er også en formidlingsopgave", slutter Søren Poulsen.

Ringens sluttet

Vi glæder os til at se rigtigt mange filmproduktioner lavet i Filmby Århus i fremtiden. Med Filmbyen er ringen sluttet for filmproduktionsverdenen i Århus, hvor det nu er muligt at

komme hele vejen op ad stigen fra amatør til professionel. Det er ikke længere nødvendigt at skulle flytte herfra for at realisere drømmen om at komme i de professionelle liga, altså komme fra David til Goliat. Også i dag viser det sig, at uanset hvor man befinder sig på stigen, kan man altid gøre brug af hinanden. For da vi kommer ind på Potemkins årlige tur til filmfestivalen i Cannes, viser det sig, at Søren mangler et sted at bo, når årets festival løber af stabelen. Og Sune, som er kommet der gennem mange år efterhånden, kender lige stedet og hotellet. Så vi fik ikke kun viden ud af besøget, men kunne også give lidt igen.

Fakta

Søren Poulsen har en baggrund som cand. Psyk, men har arbejdet mest indenfor kulturen, bl.a. som organisator indenfor kulturproduktion. Han har blandt meget andet været personalechef på Montmartre i København, og arbejdet med film, tv, musikvideoer og performance, inden han blev kunstnerisk leder af Filmby Århus.

Filmbyen er med til at tiltrække nye kulturelle virksomheder som et led i et erhvervsfremstød for virksomheder med film som erhverv. Århus Kommune tilbyder en infrastruktur, der udover bygninger består af filmstudier og en netværksramme, med langsigtede forventninger om, at et rigt kulturliv og kulturerhverv tiltrækker nye borgere i regionen.

Driftstilskuddet til Filmbyen kommer fra indtægterne fra udlejning af filmstudier og kontorlokaler, i alt 12.000 m².

Lejerne er beskæftiget indenfor film og den audiovisuelle branche. Lokalerne lejes ud på kontorhotel basis. Dvs. man kan leje plads til et skrivebord, en del af eller et helt lokale, og deles med andre om mødelokaler, kopimaskine, printer mv. Udover adgang til lokaler, er teknisk udstyr og erhvervsmæssig support del af en pakkeløsning.

Potemkin er et daghøjskoleforløb på et halvt år. Projektet har 12-20 deltagere pr. hold. Kursisterne kommer igennem alle filmrelaterede processer. Kurset er i besiddelse af fuldt udstyr til filmproduktion. Der er studietur til København og Cannes. Potemkin-kursister har de sidste to år vundet kortfilmsfestivalen i Århus.

Læs mere om Filmby Århus på: www.filmbyaarhus.dk

Læs mere om Potemkin her: www.fo-aarhus.dk/gimle/kurser/potemkin.htm

Århus Filmværksted finder du vej til her: www.aarhus-filmvaerksted.dk/sw1890.asp

Synspunkt - om affald på de forkerte steder

Af Lotte Heise

"Mor, hvorfor forurener folk så meget?", spurgte min ene søn på 6 ¾ år. Vi sad i bussen på vej til skolen og marts solen skinnede ubarmhjertigt og nådeløst ned på papiraffald, tomme flasker og aviser der blæste i vinden.

Et godt spørgsmål, som jeg også blev stillet dagen før, da vi med en skoleveninde på deres egen alder gik tur på den forårsvarme havn. Vandet blinkede i solen, vi talte om

hvor dejligt det var at foråret var kommet og havnen myldrede af liv. Nogle gik tur, fiskerne talte med folk i stedet for at skynde sig hjem i varmen og bådfolket skrubbede og skurede så det var en lyst. "Man kan rigtig se at folk er glade for solen", sagde jeg, men blev straks sat på plads af de tre børn. "Hvis de er så glade for solen, hvorfor smider de så øldåser og skrammel alle vegne?", ville de vide. Børn lægger ikke fingrene imellem når de vil have et svar og man kan da også kun undre sig over HVORFOR folk smider så meget uden at tænke på følgerne. De sidste par generationer har alle gået i børnehave og lært, at det gør man ikke.

Ligegyldighed

Debatter om forurening i radio og tv og befolkningens ansvar er hverdagskost, og selv de mest analfabetiske eksemplarer af menneskeracen ved, at man ikke skal smide sodavands- og øldåser, is og chokoladepapir. Lige som det ikke kræver en højere eksamen at vide at pizzabakker, McDonalds emballage og bagerposer ikke skal smides i vejkanterne. Små børn gør det ikke, de ved at det er forkert, men mange voksne og endnu flere unge er hamrende ligeglade og det til trods for at vi bor i et land hvor en skraldespand næsten altid er indenfor synsvidde! Så det er altså hverken mangel på information eller skraldespande der er problemet. Hvad er det så? Ligegyldighed! En både hjerneblæst og nonchalant holdning til den natur der omgiver os, men også blot til samfundet som sådan.

En asfalteret gade har jo intet med natur at gøre, men ser ikke desto mindre forfærdelig ud med papirskrammel overalt, hvilket jo er tilfældet med de fleste byer især efter gå-i-byen-ture torsdag, fredag og lørdag nat, hvor de fulde idioter åbenbart både skal æde og svine hele vejen hjem!!! Ordet ligegyldighed burde være hovedtema i et par uger for på den måde at sætte fokus på et problem vi slet ikke burde have i vort kønne velfærdssamfund. At smide sit affald overalt er nemlig en anden måde at sige "Det rager mig ad h til, hvordan her ser ud – bare det ikke er min have I smider det i."

Bødestraf for høm-høm'erne?

Hundelorte på gaden er samme kategori af ligegyldighed. Vi nærmest zig-zagger ned af den flotte villavej i Risskov, hvor alle de pæne bor, men som ikke er for pæne til at lade deres kæmpestore hunde skide hvor det passer dem uden at tage pose med. En gammel diskussion, men stadigvæk nødvendig, fordi folk ikke mener at det er deres problem. Måske er det fordi vi er forkælede og selvoptagne at vi slet ikke ser, hvad der er generende for andre, men kun beskæftiger os med os selv og det der omgiver os – helt tæt på!

Men trist er det at børn skal vokse op og måske på trods af god opdragelse i børnehave, skole (og nogle hjem) vænne sig til at affald – det er da noget man smider!!! Måske ville det ligefrem være en fordel at indføre Singapore-tilstande. Her straffes alt fra tyggegummi-udspytning over coladåse-smidning til hundelorte på gaden med store bøder. Moral er efterhånden så tæt forbundet med penge, at det kunne være den eneste løsning!!

Artiklen er trykt med tilladelse fra Ugebladet Søndag

FO ==> NETOP

I efteråret fusionerede FO's Landsorganisation med folkeoplysningsaktiviteterne under Danske Husflidsselskab under navnet NETOP – Netværk for folkeoplysning. Foreningen fungerer som en paraplyorganisation, som FO-Århus er en del af. Landsorganisationen hedder NETOP ligesom et par enkelte lokalafdelinger af FO, men i FO-Århus har vi dog valgt at beholde vores eget navn efter "giftermålet".

Hvis du er interesseret, kan du læse mere om foreningen på siden: www.netoplysning.dk

Verdensbilleder 4. juni – Guldsmedgade og Hollywood

Årets udgave af Verdensbilleder afholdes fredag d. 4. juni.

Butikkerne er åbne til midnat, og temaet er film, filmmusik og Hollywood glamour. Byens forskellige områder og butikker ikklædes hver sin filmgenre.

I Guldsmedgade er der musicals på tapetet.

"Hollywood" i Guldsmedgade

Guldsmedgade spillede engang en stor rolle, da Århus var "Hollywood" i begyndelsen af 1900-tallet i stumfilmens dage. Det startede med "Den lille hornblæser", en succes som blev grundlaget for en større produktion af film i årene 1909-1913 fra Århus-selskaberne A/S Fotorama, A/S Dansk Filmfabrik og fotografen Thomas S. Hermansen. Hermansen boede i Guldsmedgade og en del af optagelserne blev lavet i gården i Guldsmedgade 33.

Lav film med Potemkin

Gimles filmlinje, Potemkin, tager tråden op og laver workshops om "Filmens Faser", nemlig Manuskript, Forberedelse (storyboard og skudplan), Optagelse samt Efterarbejde (redigering og lyd). På faste tidspunkter i løbet af dagen kan man deltage i processen at lave en film. Varigheden er ca. 2½ time. Udover det bliver der mulighed for at deltage i en filmquiz, og for at høre lidt om Gimles film fra holdets elever.

Cassiopeia og tango

I løbet af dagen inviterer FO på dans, sang og optræden. Ensemblet fra årets festspil på Vilhelmsborg kigger forbi med smagsprøver på forestillingen: "Mød mig på Cassiopeia" og vi får opvisning fra Tangoakademiet med "Den forbudte dans", nemlig tangoen. Mere kan vi ikke sige lige nu. Tjek selv programmet nærmere, når det kommer ud, kig forbi den 4. juni og få en (film)oplevelse ud af det.

FO møder FU

Af Henriette Corvinus Andersen

Interview med Sten Tiedemann, rektor for Folkeuniversitetet (FU) i Århus. Nicolai har sat sig for, at dykke lidt ned i, hvad Folkeuniversitetet er, og har derfor sat rektor i Århus, Sten Tiedemann, i stævne. For alle – men hvem er deltagerne? Folkeuniversitetet? Er det ikke kun for de veluddannede? Er det ikke Åben Uddannelse? Det er typiske spørgsmål om FU. Og svarene er nej. FU er for alle, hvorimod man kun kan optages på Åben Uddannelse med en adgangsgivende eksamen. Sten Tiedemann har været rektor for FU siden 2001, og han satte sig for at få vores øjne op for FU, og ikke mindst at kurser og

forelæsninger netop er for alle. "Der er lavet en undersøgelse af deltagerne på FU i Roskilde, som viser, at to tredjedele er kvinder og to tredjedele er over 50 år", fortæller Sten Tiedemann. "Generelt er vores kursister bedre uddannede end tidligere, så de er åbne overfor universitetsverdenen. Desuden tager mange flere selv ansvar for at videreuddanne sig på arbejdsmarkedet, så når de forlader det, er det naturligt for dem også at ville lære mere i tiden efter. Samtidigt med er der blandt de ældre ikke så stor tradition for at have en studenter eksamen og mange af disse ældre har derfor ønsker om at lære mere i seniortilværelsen", fortsætter Sten Tiedemann. "Men ligesom indenfor folkeoplysning bliver vores priser diskuteret meget blandt deltagerne, hvor de fleste siger, at det er et spørgsmål om prioritering. Vi havde faktisk en kursist fra Grenå, som købte en bil, for hun kunne ikke nå herind om morgenen med de offentlige transportmidler".

Fortiden og fremtiden Da Sten Tiedemann blev ansat var kurserne selvsupplerende med kursister, så det var nødvendigt med "nyt blod", og FU skulle gøres mere kendt. Derfor blev sloganet "For alle" lanceret, da undervisningen er baseret på, at alle kan være med. Og det er da også lykkedes at få flere med, når man ser på tallene: Fra 6.500 deltagere i 2001 til 9.200 sidste år. 80 % af programmets kurser og foredrag kommer i gang. Det er ca. 200 hold pr. semester, hvoraf 50-60 af dem er nye tiltag. Hvad er populært? "Man kan aldrig vide på forhånd, hvad der vil blive en succes. Og foredrag, som har været en stor succes i andre byer, bliver det ikke nødvendigvis her hos os", fortæller Sten Tiedemann. "Men noget, der er populært, er at tage et tema og belyse det fra forskellige vinkler. I denne sæson er det "Det meningsfulde liv" vi sætter fokus på belyst fra litteraturen, filosofien, lægevidenskaben, psykologien, teologien, samfunds- og naturvidenskaben. Men ofte er det personen mere end temaet, der trækker", fortæller Sten Tiedemann.

Flytning? Når studenterhuset efter al sandsynlighed flytter til midtbyen, vil det måske være naturligt for FU at flytte med ind? "Vi har arbejdet meget med at synliggøre os selv, så flytning fra midt i centrum (Sct. Clemens Stræde, red.), vil nok ikke være så "smart". Især ikke når vi ved, at ca. 2000 programmer bliver taget fra vores holder nede på gaden hver sæson", siger Sten Tiedemann. Og det er jo "alle", som kommer forbi, og tager dem. Sommeren står for døren og en lang række spændende kurser, foredrag og sommeruniversiteter venter på deltagere. Så det er bare om at dykke ned i tilbuddene og melde sig til, hvis du er til mere end afslapning i din ferie og fritid. Du kan læse mere om FU på www.folkeuniversitetet.au.dk.

Æbleopskrift – Kokoskage med æbler

200 g smør
200 g sukker
3 æg
200 g mel
1 tsk. bagepulver
100 g kokosmel
½ dl mælk
250 g æbler

Smør og sukker røres blødt.

Æggene røres i et ad gangen.

Æblerne skrælles, skæres i tern og vendes i dejen sammen med mel, bagepulver, kokosmel og mælk.

Dejen fyldes i en smurt springform.
Kokosmel drysses over.
Bages i ca. 50 min. ved 175 grader.

Sommerens kurser

Sæt kryds i kalenderen – ved FO's sommerkurser

Mangler du at få pudset dit engelske af inden ferien?
Vil du gerne have et sanseligt eller kreativt udbytte af din ferie?

FO har et par sommerkurser, som måske er noget for dig?
Tjek tilbuddene, meld dig til og husk at sætte kryds i kalenderen.

Intensiv turistengelsk

Kurset er for dig, der skal på sommerferie eller bare vil genopfriske sproget. Du skal minimum have et ordforråd på 9. klasses niveau. Kurset varer en uge og starter 7. juni.

Intuitiv massage

Ved at give og modtage massage, kan man lære sig selv og sin krop bedre at kende. Alt hvad vi oplever sætter sig spor i kroppen. Massagen virker forløsende og afbalancerer krop og sind. Du lærer at give en hel kropsmassage Kurset varer en uge og starter 14. juni.

Kunst og personlig udvikling

Gennem kunstnerisk udfoldelse, refleksions-, krops- og stemmøvelser vil vi søge at give sanserne og de barnlige legende sider et "frikvarter" at udfolde sig i. Kurset vil lære dig en arbejdsmetode, hvor du lader din spontanitet og intuition arbejde sammen i en eksperimenterende udtryksform. Vi vil arbejde med acryl maleri og skulptur i ler. Kurset varer en uge og starter 28. juni.

Eksperimenterende maleri

På dette kursus vil du lære lidt mere om teknik og udtryksmetoder i billedkunsten. Din egen fantasi og intuition vil blive brugt som drivkraft for den billedskabende proces. Kurset er for både uøvede og øvede. Kurset varer en uge og starter 5. juli.

Du kan læse mere og tilmelde dig direkte ved at klikke på menupunktet "Kurser"